Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF, EURATOM) Nr. 1553/89

af 29. maj 1989

om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften

(EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF, EURATOM) nr. 1026/1999 af 10. maj 1999	L 126	1	20.5.1999
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003	L 122	36	16.5.2003

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF, EURATOM) Nr. 1553/89

af 29. maj 1989

om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om Fællesskabets egne indtægter ([1]), særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([3]),

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2892/77 af 19. december 1977 om anvendelse af afgørelsen af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter på egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften ([5]), senest ændret ved forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3735/85 ([6]), gælder nævnte forordning i en overgangsperiode indtil den 31. december 1988;

bestemmelserne om en endelig ordning for ensartet opkrævning af indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, i det følgende benævnt »momsindtægter«, og de nærmere bestemmelser for ikrafttrædelsen af denne ordning skal anvendes fra den 1. januar 1989;

indtægtsmetoden bør vælges som den eneste endelige ordning for fastlæggelse af grundlaget for momsindtægterne, da denne metode er pålidelig og allerede anvendes af de fleste af medlemsstaterne;

bestemmelserne i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2892/77 kan bibeholdes med undtagelse af de bestemmelser, der ikke længere er nødvendige, eller som ifølge erfaringen bør ændres;

erfaringerne med anvendelsen af proceduren for kontrol af oversigterne har vist, at det er nødvendigt at tydeliggøre indholdet af denne procedure ved at præcisere, at den finder anvendelse i forbindelse med enhver form for kontrol;

medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om de procedurer, de anvender for registrering af de afgiftspligtige og for fastlæggelse og opkrævning af momsen, samt om reglerne for og resultaterne af deres kontrolsystemer i forbindelse med moms; Kommissionen bør i samarbejde med hver enkelt berørt medlemsstat undersøge, om der eventuelt kan foretages forbedringer i procedurerne med henblik på at øge disses effektivitet; Kommissionen bør hvert tredje år udarbejde en rapport om de procedurer, der anvendes i medlemsstaterne, samt om eventuelle overvejede forbedringer;

Revisionsretten har en række beføjelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 206a og Euratom-Traktatens artikel 180a —

([1]) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.
([2]) EFT nr. C 128 af 17. 5. 1988, s. 4, og EFT nr. C 15 af 19. 1. 1989, s. 11.
([3]) EFT nr. C 309 af 5. 12. 1988, s. 30.
([4]) EFT nr. C 191 af 20. 7. 1988, s. 3.
([5]) EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 8.
([6]) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1985, s. 1.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Momsindtægterne fremkommer ved, at en ensartet sats, der fastsættes i overensstemmelse med afgørelse 88/376/EØF, Euratom, anvendes på et beregningsgrundlag, som fastlægges i overensstemmelse med denne forordning.

AFSNIT II

Anvendelsesområde

Artikel 2

1. Grundlaget for momsindtægterne fastlægges ud fra de afgiftspligtige transaktioner, der er nævnt i artikel 2 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([1]), senest ændret ved beslutning 84/386/EØF ([2]), bortset fra transaktioner, som i henhold til artikel 13 til 16 i nævnte direktiv er fritaget for afgift.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal der ved fastlæggelsen af momsindtægterne tages hensyn til følgende:

— transaktioner, for hvilke der i medfør af artikel 28, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF gælder fritagelse med tilbagebetaling af de i tidligere omsætningsled erlagte afgifter

— transaktioner, for hvilke medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF fortsat opkræver afgift

— transaktioner, for hvilke medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF fortsat indrømmer afgiftsfritagelse

— transaktioner, som belægges med afgift, efter at medlemsstaterne har givet de afgiftspligtige mulighed for at vælge i medfør af artikel 28, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EØF.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne ved fastlæggelsen af momsindtægterne undlade at tage hensyn til sådanne transaktioner, der udføres af afgiftspligtige, hvis årlige omsætning bestemt efter reglerne i artikel 24, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF, ikke overstiger et beløb på 10 000 ECU omregnet til national valuta efter gennemsnitskursen for det pågældende regnskabsår, idet medlemsstaterne kan afrunde de ved denne omregning fremkomne beløb opad eller nedad indtil 10 %.

AFSNIT III

Beregningsmetode

Artikel 3

For et givet kalenderår og medmindre andet gælder ifølge artikel 5 og 6, beregnes grundlaget for momsindtægterne ved, at de i en medlemsstat indgåede samlede nettomomsindtægter divideres med den sats, efter hvilken der er opkrævet moms i det pågældende år.

Såfremt en medlemsstat anvender flere momssatser, beregnes grundlaget for momsindtægterne ved at dividere de samlede indgåede nettomomsindtægter med den vejede gennemsnitssats for momsen. I så fald beregner medlemsstaten en vejet gennemsnitssats med fire decimaler efter den fælles beregningsmetode, der er fastsat i artikel 4. Denne vejede gennemsnitssats udtrykkes i procent.

([1]) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.
([2]) EFT nr. L 208 af 3. 9. 1984, s. 58.

▼B

Artikel 4

1. Ved den i artikel 3 omhandlede beregning af de forskellige satsers vægtning fordeler medlemsstaten alle de transaktioner, som er afgiftspligtige i henhold til national lovgivning, og som under hensyn til artikel 17 i direktiv 77/388/EØF er pålagt en moms, der ikke kan fradrages af aftageren, samt standardsatslandbrugernes egetforbrug og direkte salg til de endelige forbrugere efter de anvendte momssatser.

De momssatser, der skal tages i betragtning, er dem, der i henhold til stk. 7 har indvirkning på de indgåede momsindtægter i det pågældende år.

De transaktioner, der i henhold til artikel 28, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF er omfattet af fritagelse med tilbagebetaling af den indgående afgift, betragtes som transaktioner, der beskattes med en sats på 0 %.

2. Fordelingen efter momssats foretages for nedenstående kategorier, for så vidt de er pålagt ikke-fradragsberettiget moms:

— de private husholdningers endelige forbrug, herunder standardsatslandbrugernes egetforbrug og direkte salg til de endelige forbrugere
— private og offentlige administrationers mellemliggende forbrug
— andre sektorers mellemliggende forbrug
— private og offentlige administrationers bruttoinvesteringer i anlæg
— andre sektorers bruttoinvesteringer i anlæg
— bebyggede grunde og byggegrunde som defineret i artikel 4, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF
— transaktioner med guld, bortset fra guld til industrielt brug

som foretages på det i artikel 3 i direktiv 77/388/EØF omhandlede område for den pågældende medlemsstat.

3. Med henblik på fordelingen af det endelige forbrug fastsættes der for standardsatslandbrugernes egetforbrug og direkte salg til de endelige forbrugere en sats svarende til procentsatsen for den indgående moms af disse transaktioner.

4. Fordelingen af transaktionerne efter statistisk kategori sker i henhold til oplysninger fra nationalregnskaberne, der er opstillet i overensstemmelse med Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS). Der er tale om nationalregnskaberne vedrørende det næstsidste år forud for det budgetår, for hvilket grundlaget for momsindtægterne beregnes.

Medlemsstaterne kan efter den i artikel 13 fastsatte procedure bemyndiges til at anvende oplysninger vedrørende et andet år, som højst må ligge fem år forud for det pågældende budgetår.

5. Med henblik på udvælgelsen af visse transaktioner, der pålægges en ikke-fradragsberettiget moms, og fordelingen efter momssats kan der anvendes oplysninger fra andre kilder end ENS, der er egnet til at blive tilpasset dette; dvs. i første række de interne nationalregnskaber, hvis der i disse er foretaget den nødvendige opsplitning, eller enhver anden egnet kilde, hvis dette ikke er tilfældet.

6. Med henblik på at vægte de enkelte satser beregner medlemsstaterne forholdet mellem værdien af de transaktioner, der er udført for hver enkelt sats på den ene side, og på den anden side den samlede værdi af transaktionerne som helhed.

7. Såfremt der foretages en ændring af momssatsen for samtlige eller visse transaktioner eller af afgiftsordningen for visse transaktioner, som har indvirkning på momsindtægterne, beregner medlemsstaten en ny vejet gennemsnitssats. Denne nye vejede gennemsnitssats anvendes på de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af den ændrede sats eller ordning.

Uanset første afsnit kan medlemsstaten beregne én enkelt vejet gennemsnitssats. Med henblik herpå fordeles de transaktioner, for hvilke satsen eller ordningen er ændret, prorata temporis mellem den gamle og den nye sats eller den gamle og den nye ordning under hensyntagen til det gennemsnitlige tidsrum, der forløber mellem den ændrede sats' eller ordnings ikrafttræden og indtægternes indgang på

▼B

grundlag af denne sats eller denne ordning beregnet for hele det pågældende år. Dette gennemsnitlige tidsrum kan afrundes til hele måneder.

Artikel 5

1. Ved anvendelsen af artikel 3 lægger medlemsstaterne i givet fald til de indgåede indtægter et beløb svarende til de samlede afgifter, der ikke er opkrævet som følge af de gradvise nedsættelser af afgiften, der indrømmes i medfør af artikel 24, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF.

2. Den til en medlemsstat indgåede indtægt justeres i tilfælde, hvor de standardsatser for godtgørelse, der er omhandlet i artikel 25, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF, og som finder anvendelse på transaktioner foretaget af standardsatslandbrugere, ikke svarer til størrelsen af den moms i tidligere omsætningsled, der rent faktisk er blevet pålagt disse transaktioner i det pågældende år; dette gælder dog ikke i forbindelse med eget forbrug og direkte salg til de endelige forbrugere. Justeringens størrelse er lig med forskellen mellem de to procentsatser.

Artikel 6

1. Ved anvendelse af artikel 2, stk. 1, på transaktioner, der udføres af afgiftspligtige, hvis årlige omsætning overstiger 10 000 ECU, men som i medfør af artikel 24, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF er indrømmet en fritagelse, samt i de i stk. 2 i nærværende artikel nævnte tilfælde fastlægger medlemsstaterne grundlaget for momsindtægterne ud fra de angivelser, som de afgiftspligtige skal afgive i henhold til artikel 22 i nævnte direktiv, eller i mangel af angivelser, eller når disse ikke indeholder de nødvendige oplysninger, ud fra sådanne egnede oplysninger som f.eks. andre angivelser vedrørende skatter og afgifter, virksomhedsregnskaber og komplette statistiske serier.

2. Ved anvendelsen af artikel 2, stk. 2, andet, tredje og fjerde led:

— beregner medlemsstaterne, for så vidt angår de i bilag E til direktiv 77/388/EØF anførte transaktioner, for hvilke medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra a), i nævnte direktiv fortsat opkræver afgift, grundlaget for momsindtægterne, som om disse transaktioner var fritaget

— beregner medlemsstaterne, for så vidt angår de i bilag F til direktiv 77/388/EØF anførte transaktioner, som medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra b), i nævnte direktiv fortsat fritager for afgift, grundlaget for momsindtægterne, som om disse transaktioner var belagt med afgift

— beregner medlemsstaterne, for så vidt angår de i stk. 1, litra a), i bilag G til direktiv 77/388/EØF omhandlede transaktioner, som belægges med afgift, efter at medlemsstaterne i medfør af artikel 28, stk. 3, litra c), i nævnte direktiv har givet de afgiftspligtige mulighed for at vælge, grundlaget for momsindtægterne, som om disse transaktioner var fritaget.

3. En medlemsstat kan efter fremgangsmåden i artikel 13 bemyndiges til:

— enten ved beregningen af grundlaget for momsindtægterne ikke at tage hensyn til:

  a) en eller flere kategorier af de i bilag E, F og G til direktiv 77/388/EØF opregnede transaktioner, på hvilke stk. 2 finder anvendelse

  b) afgifter, der ikke opkræves på grund af de gradvise nedsættelser af afgiften i medfør af artikel 24, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, eller

— at beregne grundlaget for momsindtægterne i de under litra a) og b) nævnte tilfælde efter en tilnærmelsesvis vurdering,

når den nøjagtige beregning af grundlaget for momsindtægterne i disse tilfælde ville medføre administrative byrder, der er urimelige i forhold til de pågældende transaktioners indvirkning på det samlede grundlag for momsindtægterne fra den pågældende medlemsstat.

▼B

4. Når en medlemsstat gør brug af artikel 17, stk. 6, andet afsnit, og stk. 7 i direktiv 77/388/EØF til at begrænse udøvelsen af fradragsretten, kan grundlaget for momsindtægterne fastlægges, som om udøvelsen af fradragsretten ikke var begrænset.

Første afsnit gælder for så vidt angår anvendelsen af artikel 17, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF kun for køb af mineralolieprodukter og personbiler samt for udgifter i forbindelse med leasing og leje samt udgifter til vedligeholdelse og reparation af sådanne biler i det omfang, de anvendes til erhvervskørsel.

5. Ved de tilbagebetalinger af afgift, der indrømmes af en medlemsstat i medfør af artikel 6 i Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik ([1]), senest ændret ved direktiv 89/194/EØF ([2]), nedsættes grundlaget for momsindtægterne i givet fald med beskatningsgrundlaget for de transaktioner, der giver anledning til disse tilbagebetalinger.

AFSNIT IV

Bestemmelser vedrørende regnskabsføring og overdragelse

Artikel 7

1. Inden den 31. juli tilsender medlemsstaterne Kommissionen en oversigt over det samlede grundlag for momsindtægterne, beregnet i overensstemmelse med artikel 3, for det foregående kalenderår, på hvilket den i artikel 1 omhandlede sats skal anvendes.

2. Denne oversigt skal indeholde alle de nødvendige oplysninger, som er anvendt til fastlæggelse af grundlaget, og som kan give mulighed for den i artikel 11 omhandlede kontrol. Det grundlag, der fremkommer på basis af de i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 til 4, omhandlede transaktioner, skal klart fremgå af denne oversigt.

3. De oplysninger, der skal anvendes ved udarbejdelsen af grundlaget, er de senest foreliggende oplysninger på tidspunktet for udarbejdelsen af oversigten.

Artikel 8

Medlemsstaterne tilsender hvert år senest den 15. april Kommissionen et skøn over grundlaget for momsindtægterne for det følgende regnskabsår.

Artikel 9

1. Berigtigelser til de i artikel 7, stk. 1, omhandlede oversigter vedrørende de foregående regnskabsår kan, uanset årsagen til en berigtigelse, kun foretages efter aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten.

Er der ikke opnået enighed med medlemsstaten, træffer Kommissionen efter fornyet undersøgelse de foranstaltninger, den skønner nødvendige for en korrekt anvendelse af denne forordning.

Berigtigelserne samles i en sammenhængende opgørelse, der afsluttes pr. 31. juli, og som ændrer de forudgående oversigter vedrørende de pågældende regnskabsår.

2. Efter 31. juli i det fjerde år efter et givet regnskabsår berigtiges den i artikel 7, stk. 1, nævnte årsoversigt ikke længere, undtagen på punkter, som enten Kommissionen eller den pågældende medlemsstat har givet meddelelse om inden udløbet af denne frist.

([1]) EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.
([2]) EFT nr. L 73 af 17. 3. 1989, s. 47.

▼B

AFSNIT V

Kontrolbestemmelser

Artikel 10

1. For hvert enkelt regnskabsår giver medlemsstaterne senest den 30. april Kommissionen meddelelse om, hvilke løsninger og ændringer deraf de påtænker at anvende ved fastlæggelsen af grundlaget for momsindtægterne for hver af de i artikel 5 og 6, stk. 1 til 4, omhandlede kategorier af transaktioner, og anfører i givet fald arten af de oplysninger, de finder hensigtsmæssige, samt en vurdering af værdien af de beregningsgrundlag, der svarer til hver enkelt kategori transaktioner.

Kommissionen tilsender inden 30 dage derefter de øvrige medlemsstater ovennævnte meddelelser, som den modtager fra hver medlemsstat.

2. Kommissionen undersøger efter fremgangsmåden i artikel 13 de påtænkte løsninger og ændringer.

Artikel 11

1. For så vidt angår momsindtægterne foretages Kommissionens kontrol hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. I forbindelse med denne kontrol drager Kommissionen særlig omsorg for, at centraliseringen af beregningsgrundlaget og fastsættelsen af den i artikel 3 og 4 omhandlede vejede gennemsnitssats samt af det samlede beløb for de opkrævede nettoindtægter fra momsen sker i overensstemmelse med forskrifterne; den sikrer sig ligeledes, at de anvendte oplysninger er fyldestgørende, og at de beregninger, der foretages med henblik på at fastlægge størrelsen af de momsindtægter, der hidrører fra de i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 til 4, omhandlede transaktioner, er i overensstemmelse med denne forordning,

▼M1

▼B

3. Efter den i stk. 1 omhandlede kontrol berigtiges årsoversigten for et givet regnskabsår de i artikel 9 fastsatte betingelser.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de procedurer, de anvender ved registrering af afgiftspligtige, samt ved fastlæggelse og opkrævning af moms, og om det nærmere indhold og virkningen af deres kontrolordninger på momsområdet.

2. Kommissionen undersøger i samarbejde med hver enkelt medlemsstat, om der kan foreslås forbedringer i procedurerne med henblik på at gøre dem mere effektive.

3. Kommissionen udarbejder hvert tredje år en rapport over de procedurer, der anvendes i de forskellige medlemsstater, samt om de forbedringer, der måtte være planlagt.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet den første af disse rapporter senest den 31. december i det pågældende regnskabsår.

Artikel 13

1. Det udvalg, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ([1]), i det følgende benævnt »udvalget«, undersøger regelmæssigt på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat de problemer, som opstår ved anvendelsen af nærværende forordning.

([1]) Se side 1 i denne Tidende.

▼B

2. En medlemsstat, som ønsker at få den i artikel 4, stk. 4, eller artikel 6, stk. 3, omhandlede bemyndigelse, sender sin anmodning til Kommissionen hurtigst muligt og senest den 30. april i det regnskabsår, fra hvilket bemyndigelsen skal være gældende.

Kommissionens repræsentant forelægger snarest og senest den 31. december i det pågældende regnskabsår udvalget et udkast til beslutning.

3. På Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat behandler udvalget de i artikel 10 omhandlede løsninger.

Såfremt der efter behandlingen i udvalget opstår uenighed om de påtænkte løsninger, forelægger Kommissionens repræsentant snarest og senest den 31. december i det regnskabsår, fra hvilket løsningen skal gælde, udvalget et udkast til beslutning.

▼M2

4. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]).

▼B

5. Inden udløbet af en frist på 60 dage efter udvalgets udtalelse træffer Kommissionen en beslutning, som den meddeler medlemsstaterne.

▼M2

6. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1989.

Den anvendes dog ikke på udarbejdelse eller korrektion af de oversigter, hvoraf grundlaget for momsindtægterne i årene forud for 1989 fremgår, og som er udarbejdet i overensstemmelse med forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2892/77, der fortsat anvendes på nævnte oversigter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.